

ת"פ 54573/06/15 - מדינת ישראל נגד א ד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 54573-06-15 מדינת ישראל נ' ד (עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת יעל פרדלסקי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ד (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. ביום 1.7.15 הציגו ב"כ הצדדים הסדר דיוני לפיו, הנאשם יודה בעובדות כתב אישום מתוקן, יורשע ויופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם הטעונים לעונש.
 2. במסגרת ההסדר הדיוני הורשע הנאשם ביום 1.7.15 על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
 3. מהחלק הכללי לכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם וגב' ו נ (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג מחודש אוגוסט 2014 וגרים ברחוב ***ב*** (להלן: "**הדירה**"). המתלוננת, אשר הינה תושבת אוקראינה, עלתה לישראל לאחר היכרות עם הנאשם, ועברה להתגורר עימו בחודש נובמבר 2015 בדירה, יחד עם בתה הקטינה בת ה-5. החל מהיום בו עברו הנאשם והמתלוננת להתגורר יחד ועד להגשת כתב האישום, נהג הנאשם כלפי המתלוננת בקנאות ובאובססיות ע"י כך שסרב שתלך לאולפן כדי שלא תכיר גברים, בדק את מכשיר הטלפון הסלולרי שלה על בסיס יומי על מנת לראות עם מי דיברה ונהג לומר לה שלא תצא להסתובב מחוץ לדירה.
- מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 19.6.15 בשעה 21:00 לערך, חזרה המתלוננת לדירה ולאחר שהבחינה בנאשם, כשהוא בגילופין, מוזג לעצמו כוס מבקבוק וודקה, ושפכה את תכולת הבקבוק לכיור. בנסיבות אלו הנאשם צעק על המתלוננת, קילל אותה, וביקש ממנה את הטלפון הסלולרי שלה ואמר לה שיתקשר למשפחתה. בהמשך למתואר לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהשליך אותה על המיטה וסובב את ידיה. המתלוננת נעמדה ואמרה לנאשם שתגיש נגדו תלונה. בנסיבות אלה תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בגרונה עם ידו והוציא אותה מחוץ לדירה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות - סימנים אדומים ושריטה בצוואר, סימנים כחולים בכתף ימין, ושריטה בכף יד ימין.

4. לבקשת ב"כ הצדדים בטרם הפניית הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן קבעתי דיון במעמד הצדדים ביום 12.7.15. במועד זה לא התייצב הנאשם והדיון נדחה מספר פעמים, במהלכם לא התייצב הנאשם לדיונים וההליכים כנגדו הותלו פעמיים.
5. לאחר שהנאשם נעצר וההליכים חודשו, נעתרתי ביום 17.7.16 לבקשת ב"כ הנאשם החדש, להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, וזאת מבלי לפתח ציפיות בנאשם שאכבד את המלצת שירות מבחן.
6. ביום 1.12.16 צירף הנאשם תיק פלילי 50683-08-16 והורשע בהכרעת דין נוספת בביצוע 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק.
7. מהחלק הכללי לכתב האישום בת"פ 50683-08-16 עולה, כי ביום 5.7.15 במסגרת מ"ת 54559-06-15 שוחרר הנאשם למעצר בית לילי בין השעות 22:00-7:00 לדירה (להלן: "**ההוראה החוקית הראשונה**").
- ביום 7.8.16 במסגרת מ"ת 16968-07-16 שוחרר הנאשם למעצר בית לילי בהוסטל של העמותה למען דרי הרחוב בישראל המצויה ברחוב החשמונאים 72 בבת ים (להלן: "**ההוסטל**") בין השעות 22:00-6:00 (להלן: "**ההוראה החוקית השנייה**").
- מעובדות האישום הראשון לכתב האישום בת"פ 50683-08-16 עולה, כי ביום 3.12.15 בשעה 22:30 לערך, הפר הנאשם את ההוראה החוקית הראשונה בכך שנמצא ברחוב התקווה 39 בתל אביב.
- מעובדות האישום השני לכתב האישום בת.פ 50683-08-16 עולה, כי בתאריכים 20.8.16-21.8.16, בשעות הלילה, הפר הנאשם את ההוראה החוקית השנייה בכך ששהה מחוץ להוסטל.
8. מתסקיר שירות מבחן, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטו עולה, כי הנאשם רווק, יליד רוסיה, עלה לישראל בשנת 2000, ועצור מחודש אוגוסט 2016 בגין מעורבותו בתיק העיקרי. עוד נכתב בתסקיר כי לדברי הנאשם סיים 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות חלקית, פוטר משירות צבאי על רקע אי התאמה, החל לשתות אלכוהול בהיותו נער, כאשר לאורך השנים גברה התמכרותו, כשבגיל 20 החלה מעורבותו בפלילים. לאורך השנים עבד הנאשם בעבודות מזדמנות וניהל אורח חיים שולי והתמכרותי, ובשנה שקדמה למעצרו לא עבד והיה מחוסר דיור.
- הנאשם הכיר את המתלוננת בשנת 2013, וזו עברה להתגורר בארץ עם בתה לאור היכרותם. הנאשם תיאר בפני שירות מבחן מערכת יחסים המאופיינת בחוסר כבוד, העדר אמון ובגידות מצד המתלוננת, שהביאו את הנאשם לתחושת חוסר בטחון.
- הנאשם לקח אחריות בפני שירות המבחן על ביצוע העבירה, ומסר כי באותה תקופה חש תסכול מעצמו ומהקשר הזוגי. כן הביע הנאשם רצון בפני שירות מבחן להשתלב בהליך טיפולי ולהיגמל מאלכוהול במסגרת בית הסוהר. מהמידע המצוי ברשותו של שירות מבחן עולה כי נדרשת בדרך כלל יתרת מאסר מינימאלית של 8 חודשים על מנת לעבור הליך טיפולי של גמילה מאחורי סורג ובריח.

עוד נכתב בתסקיר שירות המבחן התרשם, כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה, כאשר הליך טיפולי שיכלול גמילה במסגרת הכלא יפחית סיכון זה וכן התרשם שירות המבחן כי הנאשם יצליח להיעזר בגורמים המטפלים בשב"ס לצורך עריכת שינוי בדפוסיו ההתמכרותיים והאלימים. כן נכתב בתסקיר כי שירות מבחן לא רואה מקום להמליץ בשלב זה של חייו של הנאשם על שיקום במסגרת חיצונית כקהילה טיפולית.

לפיכך המליץ שירות מבחן לשלב את הנאשם במסגרת הליך טיפולי בכלא והודיע כי במידה ובית המשפט יטיל עונש מאסר בפועל, יעביר שירות המבחן התרשמותו לשב"ס כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום ההתמכרות.

9. ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם ופסיקה, וטענה בטיעוניה לעונש, כי מדובר בנאשם יליד 1986 אשר הורשע בתקיפת בת זוגו, בעודו נתון תחת השפעת אלכוהול. מדובר בעבירות שפוגעות בשלמות הגוף ובחיי המשפחה, בכבודן של הקורבנות ותחושת הביטחון בביתן, ובערך העצמי של המתלוננות בביתן.

בנוסף, הפנתה לגיליון הרשעות קודמות של הנאשם וטענה, כי אין מדובר בהרשעה ראשונה של הנאשם בעבירות אלימות, וכי הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר בגין ביצוע עבירות אלימות, אשר לא הרתיעו אותו לשוב ולבצע עבירות.

ביחס לתיק העיקרי טענה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, ביחס לת"פ 50683-08-16 טענה, כי הערך המוגן שנפגע הינו שמירה על סדרי השלטון והמשפט, ומתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר לכל אישום.

כן טענה, כי מתסקיר שירות מבחן עולה בבירור, כי קיימת נזקקות טיפולית לגמילה מאלכוהול, אין מקום להקל בעונשו של הנאשם, והאינטרס הציבורי כמו גם האינטרס של הנאשם הינו כי הנאשם ירצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

לפיכך עתרה להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי והתחייבות.

10. ב"כ הנאשם טען בטיעונו לעונש כי הנאשם הורשע בביצוע עבירת אלימות שאינה ברף הגבוה, כשהרקע לביצוע העבירה הינו שתיית אלכוהול. עוד טען, כי יש להתחשב בנאשם, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, צירף את התיק היחיד התלוי כנגדו בשל רצונו לנקות שולחן, חסך את העדת המתלוננת אשר לאחר הודיית הנאשם עזבה את הארץ הקשר בניהם נותק. עוד עתר להתחשב בכך שהנאשם אינו מסכן את המתלוננת שכאמור עזבה את הארץ ובלקייחת האחריות והבעת החרטה של הנאשם.

בנוסף טען, כי לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות, אשר לא בוצעו כנגד בנות זוג. יש להתחשב בנאשם שבמשך 5 שנים לא ביצע עבירת אלימות, אשר מעוניין בטיפול מחוץ לבית הסוהר, כשישנם סיכוי שיקום אמיתיים, אשר אותם צריך לשקול בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הציג פסיקה וטען, כי מתחם העונש ההולם לתיק העיקרי נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בעבודות שירות.

ביחס לת.פ 50683-08-16 עתר לראות את 2 האישומים כמקשה אחת וטען כי האישום הראשון עוסק בהפרה משנת 2015, כאשר אין מדובר בהפרה ברף הגבוה, שכן לא בוצעו עבירות נלוות. לעניין האישום השני טען, כי הנאשם הפר הוראה חוקית בכך שלא שהה בהוסטל בלילה, אולם הוא נתפס בתוך ההוסטל, ומכאן כי מדובר בהפרה שאינה חמורה. בנוסף, טען כי הנאשם נעצר בשל הפרת הוראה חוקית, וכיום שוהה כ-6 חודשים מאחורי סורג ובריח, ומכאן כי נענש בגין ביצוע עבירות ביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית. עוד טען, כי על פי התסקיר נדרשת יתרת מאסר של 8 חודשים מינימום, כאשר כיום הנאשם עצור 6 חודשים, ולטעמו הטלת 14 חודשי מאסר על מנת שהנאשם יעבור טיפול בכלא, הינו עונש החורג ממתחם הענישה בפרט שלטעמו ההליך הטיפולי לא יחל לאלתר בכלא ויקטע. לאור כל האמור עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם העומדת על כ-6 חודשים, ולחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום, באם בית משפט יסבור כי מתחם העונש עולה על 6 חודשי מאסר.

11. הנאשם הגיש מכתב שכתב לבית המשפט, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטו, הביע חרטה על מעשיו, בדבריו ציין, כי אינו אדם אלים, לא ביצע עבירות 5 שנים, והרשעותיו הקודמות קשורות בהתנהגות אביו ועתר שלא להטיל עליו עונש מאסר וציין כי יעבור הליך טיפולי לאחר שישוחרר, בקהילה טיפולית.

12. הנאשם הורשע בתיק העיקרי בביצוע עבירת אלימות כנגד בת זוגו. הערך המוגן שנפגע ממעשי הנאשם הינו הגנה על שלום הציבור בכלל ועל שלום בני/בנות זוג בפרט.

בע"פ 6758/07 - פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(4), 1188, עמ' 1190, נאמר ע"י כב' השופטת פורקצ'ה:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

לטעמי מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, בראי הפסיקה ובערך המוגן נע בין מספר חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף הורשע הנאשם בביצוע 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית שמצאתי לראותן כאירוע אחד. הערך המוגן

שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה זו עניינו שמירה על כיבוד הוראות בית משפט ושמירה על שלטון החוק. מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות בשני האישומים, בראי פסיקה ובערך המוגן נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

17. לטעמי ראוי לגזור על נאשם, העורך צירוף תיקים, עונש כולל ולפיכך החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל.

18. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם שבפניי, עמדו לנגד עיניי, בנוסף למתחמי העונש ההולם, טיעוני ב"כ הצדדים, דברי הנאשם בכתב ובעל פה, הודאת הנאשם, החיסכון בזמן בית המשפט ובכך שמנע מהמתלוננת להעיד. עוד עמדו לנגד עיניי, תסקיר שירות המבחן, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה, כי לנאשם 2 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר החזקת סכין והיזק בזדון כהרשעה האחרונה של הנאשם משנת 2010 בגין ביצוע עבירות בשנת 2009 וכשעונשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי אשר נגזרו על הנאשם, לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות.

19. לפיכך ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשלנגד עיניי תיקון 113 לחוק העונשין, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 22.6.15-9.7.15, 7.7.16-7.8.16, 21.8.16 ועד להיום.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירת אלימות.

ג. 2 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 1,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירת אלימות, לא תחתם ההתחייבות יאסר ליומיים.

אני מורה ליחידת נחשון לאפשר לנאשם לחתום על ההתחייבות בעודו שוהה במתחם בית המשפט.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

לבקשת ב"כ הנאשם תשומת לב שב"ס בקשת הנאשם להשתלב בהליך טיפולי.

מזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ז, 08 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.